

20500

48803

ஸ்ரீ

திருவேங்கடசதகம்

(அநுப்பதவுரைபுடன்)

வேலூர் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால்

வேலூர்

வாணி நிகேதன அச்சிபத்திரசாலைப்பிழ்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1912

[All rights reserved]

[வி. க. அ. க. கி. க. கி. க.]

A FEW OPINIONS

Prahladalvan Charithai

"Prahlada Charitram is well-written. I am sure it will become popular among High School and College students."—T. CHELVAKESAVARAYA MUDALIAR ESQR., M.A.,
PACHAIAPPA'S COLLEGE, MADRAS.

"வேலூர்க்காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், தமிழில் வசனநடைபாக இயற்றிய பிரகலாதாழ்வான் சரிதை யென்னும் புஸ்தகம், தெளிந்த இனிய நடையில் எழுதப்பெற்றிருத் தலின், மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கின்றது. இதனுள் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பெற்றிருக்கும் சிறந்த பாடல்களும் படிப்போரு டைய மனத்தைக் கவர்ந்து இன்புறுத்துமென்று எண்ணுகிறேன். இதனை இயற்றியவர் உடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் நல்ல பயிற்சியுள்ளவரென்பது இதைப் படிக்கும்போது புலனாகின்றது. வசன நூல்களைப் படிக்க விரும்புவோர் இதனைவாங்கிப் படிப்பார்களா யின், இந்தநூலாசிரியரால், இதுபோன்ற இன்னும் சிலநூல்களைத் தமிழ்நாடு பெற்று மகிழ்வடையுமென்று நினைக்கிறேன்."—மஹா மஹோபாத்தியாய பிரஹ்மரீ வே. சாமீநாதையாவர்கள், தமிழ் ப்பண்டிதர், பிரஸிடென்ஸ் காலெஜ், சென்னை.

"தங்கள் பிரகலாதாழ்வான்சரிதையும் மார்க்கண்டேயசரிதமும் வாசித்துப்பார்த்தேன். அவ்விரண்டையும் செவ்வையாய் வாசிப்பவர்க ளுக்குப் பிழையின்றி வசனிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் தக்கதிறமையுண்டாகுமென்று திடமாய்க்கூறுவேன்."—ம.ரா.ரீ.ஸ்ரீ. ஜீ.கமல நாதமுதலியாராவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், ஸ்ரீஸிபல் ஹைஸ்கூல், வாலாஜாநகர்.

"பண்டிதர் பாமரர் எல்லாருக்கும் ரஸம்தருவதான இக்கதையை, நமது நண்பர் வேலூர் காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் வசனநடையில் எழுதி வெளியிட்டது, இளைவாக்கம் மகிம்ச்சியைக் காக்கக்கே."—இக்காடுகேள்.

திருவோங்கடசதகம்

(சிறுவர்க்கெனத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட செய்யுட்டிரட்டு)

[அரும்பதவுரையுடன்]

மவலூர் காமலஜ தமிழ்ப்பணட்தா

பு. க. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியரால்

வேலூர்

வாணி நிகேதன ஆச்சியந்திரசாஸையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

[காபிரைட் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது]

1912

(விலை அரை இரண்டு)

ஸ்ரீ முகவுரை

அரிய பெரிய நீதிகளையும் மற்றுஞ்சில விஷயங்களையும் சிறு வர்க்கு ஏற்ற எளிய உல்ல செய்யுள்நடையில் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூலாகிய இத்திருவேங்கட சதகம், பல சிறுபள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பிக்கப்பட்டு வருதல் யாவரும் அறிந்ததே. இந்நூல் கற்பிக்கப்படுதல் மிகவும் நன்றே. ஆயின், இச்சிறந்த நீதிநூல் கற்பிக்கப்படும் முறையோ குறையுற்றிருக்கின்றது: அஃதாவது—இந்நூலுக்குத் தக்க உரையின்மையாலோ பிறகாரணங்களாலோ மாணக்கர்கள் பொருளறியாமற் செய்யுள்களைப் பாடம் பண்ணும்படி கற்பிக்கப்படுதலே யாம்.

இக்குறையோடு, பிழையில்லாத நல்ல சுத்தப்பதிப்புப்புஸ்தகம் தக்கஉரையுடன் கூடியது கிடைக்காமல், அச்சுக்கு ஏற்காத விகாரமான காகிதமும் பிழைகள்மலிந்த விரும்புதற்காகாத அச்சும் சிறவாத உரையும் உள்ள புஸ்தகம் கிடைத்தால் ஆகுங் குற்றங் குறையுஞ் சேர, இந்நூற்படிப்பு எவ்வளவு தாழ்த்தநிலையில் இருக்குமென்பது யாவரும் அறியக்கூடியதே.

இங்ஙனம் இந்நூற்கல்வி மிகவும் சீர்க்கேடு அடைந்துள்ள நிலையில், அறிஞர் சிலர், இவற்றையெல்லாம் ஆலோசித்து, குற்றங் குறைகள் அகன்றால் இந்நூற்கல்வி சிறக்குமென அறிந்து, நீதிநூற் படிப்பு முக்கியமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கவேண்டுமென்றும், மற்றும், பெற்றோர்கள் தம்மக்கள் இந்நூலையும் வேறு சில நூல்களையும் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புதலின் அவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றாதற்காகவும் இந்நூல் பாடபுத்தகமாக வேண்டுமென்றுங் கருதி, என்னை அபிமானித்து இந்நூலையும் மற்றுஞ்சில நூல்களையும் தக்க அரும்பதவுரையோடுநல்ல சுத்தப்பதிப்பாக வெளியிட்டுத்தருதல் நலமென அன்புடன் உரைத்தமையின், இந்நூலை அவர்கள் கருத்திற்கேற்ப வெளியிடலானேன்.

சிறுவர் கற்றற்கு ஏற்காத சிருங்காராஸ் விஷயங்களும் மற்ற ஹஞ்சில இடக்கர்களும் அடங்கிய செய்யுள்கள் இப்பத்தகத்திற் சேர்க்கப்படவில்லை.

செய்யுள்களுக்குப் பதவரை கருத்துரை முதலியனவெல்லாம் விவரமாகச் சேர்த்தால் அதனால் படிப்பவர்க்கு நூல் மிக எளிதாயிருக்குமாயினும், அங்கனஞ்செய்தலில் கற்பவர்கள் யாதொரு தன்முயற்சியு மின்றி வெறுங் குருட்டுப்பாடமாக நெட்டுருச்செய்து அதனால் அறிவு நிரம்பப்பெறாஒன்று அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனராதலின், இன்றியமையாததும் சுருக்கமும் கூடியவரையில் தெளிவுமான அரும்பதவுரைமாதிரி எழுதிச் சேர்த்திடலானேன். கடினமான சிற்சிலஇடங்களிற் கருத்தரையும், சிற்சில இடங்களில் மேற்கோள்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்கருத்துக்கள் மிகச்சிறந்தனவாதலின், பெரிய கலாசாலைகளிற் கற்கும் மாணாக்கர்களும் பிறருங்கூட இந்நூலைப் படித்தறிதல் தரும்.

நில்லித்துறையிலுள்ள அதிகாரிகளும், சிறு பள்ளிக்கூடங்களிலும் பெரிய கலாசாலைகளிலுமுள்ள உபாத்தியாயர்களும், தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் இப்புத்தகத்தை அபிமானித்து, எனக்கு ஊக்கந்தரும் உதவிபுரிவார்களென எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இந்நூற்பதிப்பு இன்னுஞ் சீர்திருத்ததற்காக உபாத்தியாயர்களும் மற்றும் அறிஞர்களும் தகுதியாக வெளியிடும் அபிப்பிராயங்களெல்லாம் வந்தனத்தேதாடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அடுத்தபதிப்பில் அத்தகைய சீர்திருத்தம் செய்யலாகும்.

வேலூர்
1912ஆம் ஏப்ரல் 20வ. } }

பு. க. பூநீ.

ஸ்ரீ

திருவேங்கடசதகம்

சிறந்த வேங்கடமென்னும் திருப்பதியின்பெயரைச் செய்
யுந்தோறும் அமைத்தும் பாடப்பெற்ற நூறுசெய்யுள்
கொண்ட ஒரு பிரபந்தம். இப்புத்தகத்தின் செய்யுள் ஒவ்
வொன்றிலும் சுற்றில் 'வேங்கடராயணே' எனத் திருவேங்கட
முடையானது திருநாமம் வருமாறு காண்க. வேங்கடமென்
பது - ஒரு சிறந்த விஷ்ணுஸ்தலம்: இது, கிருப்பதி கீருமலை
பெயரும் வழங்கப்படும். இந்நூலுக்கு 'மணவாளநாராயண
சதகம்' என்றும் மறுபெயருண்டு. அதற்குக் காரணம் - இந்
நூல் 'மணவாளநாராயணன்' என்பதுமுதலிய சில சொற்
றெடர்களை ஒவ்வொருபாடலிலும் மருதுபாகக் கொண்டுள்ள
மையுள், மணவாளநாராயணன் என்ற பிரபுவின் விருப்பத்தின்
படி பாடப்பட்டதாகலும் என அறிக.

நூலாசிரியர்

இது, ஓர் ஓர் வேங்கைப்புபன் என்பவனது மகனாய்க்
களழரில் வாழ்ந்த மணவாளநாராயணன் என்ற பிரபுவேண்டு
கோளரின்படி, வெண்மணியென்ற ஊரில் வாழ்ந்த முத்தகாரைய
ரது குமாரான நாராயணபாரதிபென்பவர் நூறுபாடல்களாற்
பாடியதொரு நீதிநூலாகும். இந்நூலாசிரியர் ஸ்மார்த்தப்
பிராமணர். இவர்மதம் வைஷ்ணவம். இவரது பாடப்பட்ட
பிரபுவும் வைஷ்ணவசமயத்தவனை யென்பது, இந்நூற் செய்
யுந்தோறும் 'மணவாளநாராயணன் மனதிலுறை யலர்மேலு
மங்கை மணவாளனை' என்று திருமலை விசேடித்துக்கூறி
பதனால் விளங்கும்.

ஸ்ரீ

மணவா 11 சாநாயணசதகம் அன்கிற

திருவோங்கடசதகம்

(அரம்பதவுரையுடன்)

காப்பு

சே. திருவாழ் மார்பன் திருவோங்கட சதகம்
ணந்தமிழ் விதிநெறிப்பாலை— நெதருளிய
கார் மதாரஞ் சங்கத்தான் கைத்தாபாபை யணிந்த
கார் முகாஞ் சங்கத்தான் காடாபு.

காப்பு—காக்கின்ற கடவுள் விஷயமான வணக்கம். கவி சமக்கு
பேரிடத்தக்க விக்கினங்களை நீக்கிக் கமதுண்ணத்தை முடிக்கவல்ல
கோர்பொருளின் விஷயமாகச் செய்புந் தோத்திரமென்பது, கருத்து.
இக்காப்பு, திருமாலேப்பற்றியது.

செம் திரு=சென்றிறமுள்ள அல்லது அழகிய இலக்குமி. செம்
திருவாழ் மார்பன் திருவோங்கடசதகம்=திருமாலின் சம்பந்தமான திரு
வோங்கடசதகம். பைந்தமிழ்-பசுமை+தமிழ்: குளிர்ந்த இனிமை
யான தமிழ்ப்பாலை. நீதிநெறி-நியாயவழி. கார் முகம் அஞ்சு
அங்கத்தான் காளமேகமும் (ஒப்பாகமாட்டாமல்) முன்றிற்பதற்கு
அஞ்சும்படியான [வெட்கும்படியான] [மிகவுங்கரிய] திருமேனியை
யுடையவன். கை தாமரை அணிந்த தாமரைமலர்போன்ற தனது
திருக்கைகளில் தரித்த. கார்முகம் அம் சங்கத்தான்-வில்லையும் அழ
கிய சங்கத்தையும் உடையவனான திருமால். திருமாலின் சம்பந்த
மான சதகத்தை நீதிநெறியுடன் யான் பாடத் திருமால் காப்பாக
வந்தருளுவான் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

திருவேங்கடசுதாம்

நூல்

கடவுள் வாழ்த்து

புமேவு திசைமுகனை யந்திதனி லீன்றதாம்
புதித வேதாசுமமெலாம்
புருஷோத்தமன் நெய்வமென்பதும் பூசார்கள்
புரியு மந்திர கருமமும்

தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
செகந்தனைக் காத்தருள்வதும்
தேவர்முகன் மருகஜ்ஞா பட்சிசிலை மரமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தருவதும்

பாமேவு பொருளலங்காரஞ் சிறப்பதாம்
பலனிதமு நீயென்றதாம்
பாடுதெய்வ முண்டென் நிரூட்பார்க னொத்தால்
பாடித்தளித்தோ தெரிசிலேன்

பாமேவு மைத்துளப மாலையணி மார்பினே
மணவாள் நாராயணன்
மனசி லுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வரத வேங்கடாயனே.

புமேவு திசைமுகன் = தாமரைமலரிற்பொருந்தியவனுந் நான்கு திசைகளையும் நோக்கிய நான்குமுகங்களையுடையவனுமாகிய பிரமன், உந்தி = நாயி, சுன்றது = பெற்றது. புதிதம் = பரிசுத்தம். பூசார்கள் = அந்தணர்கள், தேன் மேவு மலர் மங்கை = தேன்பொருந்திய தாமரை மலரில் வாழும் இலக்குமி. சீர் = சிறப்பு, சில = சல், பதம் = பரமபதம்; மோகும், பா மேவு பொருள் அலங்காரம் = செய்யுளிற்பொருந்தும் பொருளணி, பாடுதெய்வம் = மேலான வேறு கடவுள், மா மேவு = இலக்குமிபொருந்திய, மனதில் உறை = மனத்தில் வசிக்கின்ற, அலர்மேலு மங்கை = அலர்மேல் மங்கை; தாமரைமலரின்மேலுள்ள திருமகளின், மணவாளனே = கணவனுன நாராயணனே! வரத = அடியார்களுக்கு வரமளிப்பவனே! வேங்கடாயனே = திருவேங்கடமலைக்குத் தலைவனே! [திருவேங்கடமுடையானே! என்றபடி.] (1)

அந்தணர் சிறப்பு

கீலமிசு மாதம புராண மனுநீதிபுந்
தேர்ந்து மெய்ஞ்ஞான நிறைவார்
செய்கின்ற யாகாதி மந்தர் கருமங்களார்
நேவர்க்கு முதளிசெய்வார்
காலமுதலாகிய ப்ரமாணங்க வங்கையிற்
கனிபோலவே காட்டுவார்
காயத்ரி மகிமையாற் சகலகீளினைகளுந்
கனவிட்ட பஞ்சசெய்வார்
ஞாலமிசை திங்கண் மும்மாரியுங் கொற்றவர்
நடாத்து செங்கோல்வளநாயு
நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதருமமும் வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்
வாலகருடன் பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யல்மேலுமங்கை மணவாளனே
வரத வோங்கடராயனே.

கீலம்=நல்லொழுக்கம். மெய்ஞ்ஞானம்=தத்துவஞானம். அங்
கையில் கனி = உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. காயத்ரி = ஒருமந்திரம்.
ஞாலமிசை = பூமியில். திங்கள் = மாதம். மும்மாரி = மூன்றுமழை.
கொற்றவர் = வெற்றியுடைய அரசர். செங்கோல் வளமை = நேர்மை
யான அரசாட்சிச்சிறப்பு. வேதம் நாயகர் = வேதங்களை ஓதவும் ஓது
விக்கவும் உரியவர்களான அந்தணர். வாலகருடன் பண்டு கண்ட
கதை கேட்டறிக. விரிப்பின் பெருகும். (2)

அரசர் சிறப்பு

கீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத்தியற்கை நான்குந்
தேர்ந்து செவிவிழிமனது மூன்றினும் பொறுமையே
சேர்ந்து செங்கோல் செலுத்திக்

தா நலவு கால முங் குழக முங் காலங்கள்
 ராரந்து மலர்கின்றனிதமுங்
 தந்தியொடு முதலைபொரு துடைபலமுங் கண்டு
 தரியலரை வெற்றிகொண்டு

பா நலவு நொடி சேனை தனதா னியந் ரகல
 பாந்திய மு மிகவிளங்கப்
 பம்பல தன்மங்கொடு நீர்த் து ப்ரதாபம்
 பாடைக்க சிறலோ னாரணம்

வா நலவு தனமங்கை மனமந் மு மாதனை
 மணவாரு மாராயணன்
 மனதிலுழை யலர் மெய்யுமங்கை மணவாருனை
 வாத லெங்கடாயினே

சீர் உலவு மண நீதி=சிறப்புப்பொருந்திய மதுதர்மசாஸ்திரத்திற்
 கூறப்பட்ட நியாயம். தேர்த்து-ஆராய்ந்தறிந்து. தார் உலவு கமலம்=
 மாலையிற்பொருந்தும் தாமரைமலர். குழுதம்-ஆம்பல். தந்தி=யானை.
 பொரு-போர்செய்யும். தானபலம்=ஸ்தாநபலம். தரியலர்=பகைவர்.
 பார்-பூமி. திறலோன்=வலிமையுடையவன். வாருலவு தனம் மங்கை=
 மிக்க செல்வத்திற்கு உரிய தெய்வமாகிய இலக்குமி (3)

வணிகர் சிறப்பு

திடமுடன் நம்மன துரிந்த வொணரி மனதே
 செய்வ ராதாயமிந்நகிச்
 செலவுசெய்யார் யாவர் வருகினுந் சுண்டிய
 தேர்த்து நிறைபோ னுணர்வார்

அடகு தத்தா லு மரியாதையில்லாருத்
 கரைக்காந் கடனு முதவா
 ராமனு நீதியுடையோர் களுரை வாய்ப்பையா
 லாவினாப் பொருள்கொடுப்பார்

கடுகுதனி லெட்டி லொரு கூறுவர வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
காரியவிசேஷமதி லொருகோடி புதுவுவார்
கருணைவர்த்தகர்பெருமைகாண்
வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிஹை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வாத வேங்கடசாயனே.

வாணிபம் = வர்த்தகம். ஆதாயம் = வரவு. கண்டபடி தேர்ந்து =
விலையை ஆராய்ந்தறிந்து. நிறைபோல் உரைப்பார் = தராசுகோல்
போல் சரியாக [கேர்மையாக] விலைகுறித்துச் சொல்வார்கள். மனு
நீதி உடையோர் = நீதிமான்கள். உரை வாய்மையால் = சொல்லும்
உறுதிமொழியாலேயே : பிரமாணிகப்பேச்சினாலேயே. வடமலை =
திருவேங்கடமலை. தினம் பரவு--நாடோறும் (அடியவர்கள்) துதிக்கப்
பெற்ற. தென்மலை = அழகர்கோயில் என்னும் திருமாவிருஞ்சோலை
மலை : இது, தென்மதுரைக்கு அருகிலுள்ள ஒரு திவ்யஸ்தலம். (4)

புருஷாராய்ப் பிறந்தோர் பெறுபயன்

புருஷாராய்ச் சுகநம தெதித்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூமிபொடு மிக்கதனவா னுவதொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று
தருமவா னென்று மிகுகீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குண விவேகியொன்று
சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
சங்கராம வீரனென்று
கருணைசே ரிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதா யுதாமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினையோ

தமிழ்வேங்கடசுதநம்

மருவுலா கிய அளப மரீயபணி மாய்வே

மணவாள மாயானான்

மணதி லுறைய மலர்வேறுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

சுன்னம் பிறப்பு. போதம்-உணர்ச்சி. பு வலம் செய்வது-பூமிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வது. ரணசங்கராமம் - யுத்தகளத்திற் செய்யும் போர். காசினி பூமி. உதரம்-வயிறு. மரு உலாவிய அளபம் வாசனை வீசப்பெற்ற திருச்சுழாய். (5)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளியல்பு

காரியா காரியங் கொழுவா தெரிநிதிக்

கண்டிசொல்லுவான் மருதி

காலமுத தளபமு மெண்ணி மிகல்வெண் நிதிக்

கருதுவான் நனகாதகுறிய்

சீரியதனங்கொடு மாச்சிபுருகலமுந்

திடமரிநிலுவான் பத்தானி

கெய்வவாசததாட்டி யவகாந வக்கணை

சிறக்குமவனே மாயரன்

சூரியன் நிறைமருநிறு கயன்மொருநிதிக்

கெதாசுகளிடான் கருணிகளுஞ்

கொல்லாணைம ரதவெண்மை மயிரார் வண்ணகெதரி

முகனை தாளுபதி

மாரியது காத்தருளு மணியேக வண்ணனை

மணவாள மாயானான்

மணதி லுறைய மலர்வேறுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

காரிய + அகாரியம்-காரியாகாரியம். காரியம்-செய்யத்தக்கது. அகாரியம் - செய்யத்தகாதது. இகல் - பகை, போர். தளகர்த்தன் - சேனாதிபதி. சீரிய = சிறப்புள்ள. வாசகதாட்டி - பேசுந்நிறம். அவ தானம் - கூர்ந்த நினைவு. வக்கணை நாகரிகம், பட்டப்பேர், விற்பன் னம். ராயசன்=சம்பிரதி. கருணைகள்=கணக்கன். வண்மை-வளம்.

பராசர் = வேற்றரசர். சுமுகன் = நன்முகமுள்ளவன். தானுபதி = தூதன். மாரி = மழை. மணி மேகம் வண்ணன் = நீலமணியும் நீலமேகமும்போன்ற நிறமுடைய திருமால். (6)

இது லீலத்துளதாமெனல்

அதிகாசமது வந்தாசேரி லெவருக்குமே
பதிகவல்லமைக னுண்டா
மாடையாபரணங்களுசேரி லெவருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
நிதிமேவு செல்வமதுசேரி லெவருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதாணஞ்சேரி லெவருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
அநிலேவு பத்தியதுசேரி லெவருக்குமே
நீதான்றவரு தெர்வமுண்டாந்
சுகமிக்க பருவமதுசேரி லெவருக்குமே
தாய்பாண வாகையுண்டாம்
மதிசேரி லங்குமுத மலரா திருக்குமே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வரத வேங்கடராயனே.

வளமை = சிறப்பு. நிதி மேவு செல்வம் = நிதிபோற் பொருந்திய
மிக்க ஐசுவரியம். விதாணம் = ஈகை. தய்ய = பரிசுத்தமான. மதி =
சங்கிரன். அம் குமுதம் = அழகிய ஆம்பல். (7)

பித்ருவாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றில் வருநன்மை

தந்தைதாய் வாக்கியபரிபாலனம் புரிவதும்
தான்சொன்னபடி செய்வதும்
தவறாத விதமும் பொய்யாத வசனமும்
தானமுங் கனபொறுமையும்தான்

சிந்தைமகிழ் மரபினோர் செய்தொழின் முடிப்பதூர்

தேவதா விசுவாசமுஞ்

செய்தபேர் பாசுராமன் கவச குண்டலன்

செயராமனொடு வீடுமன்

அந்தமிகு சொல்லரிச்சந்திரன் மாபளி

யடற்றாமனொடு பகரத

னருள்பிரகலாதனிவர்போற்பெருங்கீர்த்தியொடு

மவனிமிசை நீடுவாழ்வார்

வந்தமரர் போற்றவளர் சேஷகிரி வாசனே

மணவாள நாராயணன்

மனதுலுதை யல்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனே,

கன பொறுமைமிக்க சாந்தகுணம். சிந்தை மகிழ் மரபினோர் = மனம்மகிழ்த்தக்க தன்வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர். தந்தைசொல் பரிபாலித்தவன் = பாசுராமன். தாய்சொல் பரிபாலித்தவன் = கவசகுண்டலன்களோடு பிறந்த கர்ணன். தான்சொன்னபடி செய்தவன் = தசரதராமன். தவருத விரதமுடையவன் = வீடுமன். பொய்யாத வசனமுடையவன் = அரிச்சந்திரன். தானமுடையவன் = மஹாபலிசக்கரவர்த்தி. கனபொறுமையுடையவன் = தருமபுத்திரன். சிந்தைமகிழ் மரபினோர் செய்தொழில் முடித்தவன் = பகரதன். தேவதாவிசுவாசமுடையவன் = பிரகலாதன். இவர்களைக்குறித்துக் கேட்டறிவு; விவரித்தால் பெருகும். அந்தம் = அழகு. அடல் = வலிமை. அவனிமிசை = பூமியில். (8)

சாதிழதலானவைகளின் துணமே சிறந்ததெனல்

நூடவரை யதன்மீது விளையினுஞ் சோளமது

சன்னச்சம்பா வாகுமோ

சந்ததமும் வாடா திருந்தா லு மெட்டிமலர்

சாதிமல்லிகையாகுமோ

கடலெலா நிறைவென்ன மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
 காவிரியி னூற்றுகுமோ
 கா கங்கள் கோடிதொனிசெய்தா லுமொருசிறு
 கருங்குயிற் றெனியாகுமோ
 படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
 பழமதற் கிணையாகுமோ
 பகர்கின்ற சாதியுந் கனையது மென்மையார்
 பலகூட்டமுந் தேகமார்
 வடிவதிகமன்று குணமேயதிக மென்பர் காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை மலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
 வரத வேங்கடராயனை.

தட வரை=உயர்ந்த மலை. சந்ததமும் = எப்பொழுதும். சுவை=
 உருசி. பகர்கின்ற சாதி=(சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற சாதி. (9)

சேல்வந்தால் வருழயர்வு

சேல்வமது சேரிலோ வேங்குடேர் வேங்கனாற்
 திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
 செயல்கொண்ட வேங்கடாசலனுமா மையாரார்
 திரளாய ரவர்களாகும்
 நல்வரிசைகொடுதானடத்திடுங் காரிய
 நயந்ததூ தாகுமப்பா
 னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
 நனிலுமுன் கப்பமிடுவார்
 சொல்வண்மை வாவென்றபேர் வாரு மென்பார்
 சுவாமியார் தேவரீரார்
 துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
 ரொழுதெழுந்தருளுமென்பார்

வல்விதம்பெறுபரம லோரியர்கண் மிண்டனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடராயனே.

வேங்குபேர்=(ஒருவனுக்குச்செல்வமில்லாதபோதிரூந்தி) வேங்கு
என்னும் பெயர், செயல் கொண்ட = நல்லொழுக்கமுடைய, திரளை
யர் = பெருமைமிகுதியையுடைய கீயர், நயந்த = விரும்பிச்செல்லும்,
கிள்ளாக்கு = உண்டியற்சீட்டு; உண்டிப்பத்திரம், ஒப்பம் = அகிகார
பத்திரிகை, மிண்டன் = வலியவன். (10)

வறுமையால் வருமீழிவு

துதிக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டந்தையர்

சோகமுற வசைகூறுவார்

துன்பமொடு மனமெனியு மேனிலேற்றுகுவமார்

கொலையாத கவலைவளருந்

உதிக்கின்ற புத்தியு முழுங்கிடுங் கல்விபொ

முதாததி லதிகபசியா

முறனின்முறை யொருமொருவார்த்தைசொல் லார்சொன்

வுத்தாமு மொருவர்கேளார்

விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்

மிடி வந்து சேர்ந்ததென்றான்

மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது

வித்தையே தெவறறிவர்காண்

மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றி லவைசேருமோ

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடராயனே.

சோகம் உற=மனவருத்தமுண்டாம்படி, வசை=நிந்தைமொழி,
உதிக்கின்ற = (மனத்தில்) உண்டாகின்ற, உத்தரம் = வார்த்தை.

விதிக்கின்ற உலகம் = (கடவுளாற்) படைக்கப்பட்ட உலகம். மிடி = தரித்திரம். நலம் = நன்மை. மதிக்கின்ற உன் பதம் = (ஞானிகள் யாவராலும்) கொண்டாடப்படுகின்ற உனது திருவடிகள். அவை = அத்தரித்திரத்துண்பங்கள். (11)

பொறுத்துக் கண்டிக்குப்படுபவர்கள்

கண்டுநிநுபந்தனைத் தன்னுலோர் குருசாரி
காரியக்குறைசெய்துலோர்
காண விடத்தூந் பழித்துலோர் வஞ்சகங்
கருதுலோர் மொய்யுலாய்லோர்
ரண்டுகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னனுதினம்
தளிவாத கலகமிடுலோர்
தும்முடைய வலிமைபா லெலியோர் வழக்குனைத்
தன்னிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவரு துஷ்டமொகூடி வினைசெய்துலோ
ராசூரிவ மென்பதவையு
மறுபோன் மூன்றாழை கண்டின் கண்டிய
தாசர்மனுநீ துகண்டாய்
வன்சிலவுதன்றமல் தண்டிப்ப மரப்பனை
மணவாள காராயணன்
மணிவிழை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
வாத வேங்கடாடியனை.

நிருபந்தனை தன்னுலோர் = கடி தந்தையும் கட்டளையையும் அலக்ஷ யஞ்செய்பவர். குருகாரியம் சுவாமிகாரியம் என்று சேர்த்துக்கொள்க. அனுதினம் = நாடோறும். எண்மர் = எட்டுப்பேர். ஆறுபோல் = ஆறு முதலியவற்றின் நீர்போல். வண்டு உலவு = வண்டுகள் மொய்க்கப் பெற்ற. தண் துளபம் = குளிர்த்த திருத்துழாய்மலை. (12)

(இது இச்சிறப்படைமீறும் பயனிலையெனல்

காட்டிவிடாந்ருதெசடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கனாகாண லெல்லா பலர்க்குதென்ன காகங்
கழுத்திடை வெருக்கி லென்ன

ஆட்டினை கழுத்திலகர் நீண்டுன்ன நீர்ப்பாசி
யாதுபச்சை யாகிலென்ன
வட்டபாகுக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடினகாரி
லாயுத பிடுங்குதிருமன்ன

நீட்டமொடு கரடிக்கு மாயி வளர்க்காநென்ன
நீதுபறியாதமுடர்
நிறைசெல்வாரபென்ன ஞானமில்லாக்கல்வி
நிலைபொ விருக்குமென்பார்

வாட்டபடங்கண்ணி புனை கண்ணிமகிழ் கண்ணிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதுலுறை யல்மேலுமங்கை மணவாளனை
வயது வேங்கடராயனை.

காஞ்சிரம் கனி = எட்டிப்பழம். ஆட்டினை கழுத்தில் அதர் = ஆடு
களின் கழுத்தில் தொங்குகிற பயனற்றதோல்முலை. 'வாட்டங்கண்ணி'
என்பதை = வாள் தட கண்ணி என்று பிரிக்க; வாளாயுதம்போன்ற
கூர்மையுள்ள பெரிய கண்களையுடையவளான ஆண்டாள் என்ற
தேவி. புனை கண்ணி = சூடிய மாலை. திருமால் ஆண்டாள் சூடிக்
கொடுத்த மாலையை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டவராலு அறிக.

கலியுக தோஷம்:

அப்புளியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராண மதுநூல் விநும்பார் தன்பரி
யாசகதைபேடுமச்சுவார்

கனவரிசை பொருநகோடி கனமீட்டா லுமது
 கண்கட்டு வித்தகையென்பார்
 கற்பனை யலங்கார மாத்கனிகள் படிய னுங்
 கற்பவர்க் கெரிய வென்பார்
 கம்பிளிகவா சுவாசி துதிசெய்யினுங்கன்வ
 ஞானமென்பார்க ளவைபோ
 னபந்தகவியுதமகிமை திண்ணையுந் சிலைப்
 கனின் றுமுறைசொல்வர் கண்டாய்
 வாய்ப்பிழ் மலர்ச்சேலை மலையலங்காரனை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதி லுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
 வரத வேங்கடாராயின.

அம் புலி = அழகிய புலி. நவின்று குறை சொல்வர் = குறைமிருதி
 யாகச்சொல்வர். வம்பு அவிழ் = வாசனை வீசப்பெற்ற. அலங்காரன் =
 அழகன் : இவை, திருமாலிருஞ்சோலைமலைத் திருமாலின் திரு
 காமங்கள். (14)

கவிவாணானுமை யறிவாரில்லாமை

கற்பனை யலங்கார மாத்கோவை படிய னுங்
 கனவரிசை பொருடச்சடங்
 கலம்பகங் கூறிலொரு தாட்டடி பிள்ளைக்
 கவிக்கென்னி லொருசோமனும்
 கற்பொரு ஞாலவென்னி லுறுமலை மடலுக்கு
 காணாமதா பொருபணம்.
 கல்வண்ண மென்னிலொரு சாட்டாடு மாலைபெனி
 னன்னையுரு தாம்பூலமாம்
 அற்புதம் பெறுகவிக ளென்றிற் பண்பனா
 வதிகவெகுமாளமாகு
 மப்படியு மாரிரத் தொருவென்றிலெங்க
 ளருமையெவ ரறிவர்கண்டாய்

மற்பொருத பல்லொரு முற்பொருத ஹீரணை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பல்மேலுமங்கை மணவாளனை
வரத வேங்கடநாயகனை.

கோவை, கலம்பகம், பிள்ளைக்கல், உலா, மடல், மாலை = இவை
சுமியில் உள்ள பிரபந்தவகைகள். பச்சடம் = பச்சைவடம்; இது,
ஒருவகைச்சிலை. உறுமலை=சின்னவஸ்திரம். பளாபளா=பளா பளா
என்று வியந்துகூறும் சொல். மல் பொருத=மற்போர்செய்த. முன்
பொருத=முன்னே [கிருஷ்ணவதாரத்தில்] யுத்தஞ்செய்து அழித்த.

இவர்கீதப் புண்ணிய மீதுவெனல்

பண்ணுடைய புத்தசேவை சுண்டு பணிசின்றிடுத
யுடல்செய்த புண்ணியபந்தா
முறைகொண்ட சிதைரின் சாரங்கன் கேட்பாரிடுத
யுற்றசெனியின் புண்ணியம்
தன்னுடைய புத்திர சனீர்த்தசோ றுண்பாரிடுத
சாற்றுகாவின் புண்ணியம்
தத்துவ முணர்ந்தபெரிபொர்தமைந் காண்பாரிடுத
சார்த்தளிழியின் புண்ணியம்
பண்ணுமிசவலர் கேட்கு முன்னந் கொடுப்பாரிடுத
பாணியறுசெய் புண்ணியம்
புனித பங்கை குணமிக்கபுருடற்குப்
பணிப்பாரிடுத வெகுபுண்ணியம்
மன்னுமிவை புன்செய்த புண்ணியம் தென்பார்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பல்மேலுமங்கை மணவாளனை
வரத வேங்கடநாயகனை.

கீதை=பகவத்கீதை; இது, கண்ணபிரானால் அருச்சுனனுக்குச்
சொல்லப்பட்டது. உற்ற = பொருந்திய, தத்துவம் = உண்மைப்
பொருள்கள். சாரந்த=பொருந்திய, பண்ணும் இரவலர்=(சமது குறை
களைச்)சொல்லுந்தன் மையுடையவர்களானயாசகர், பாணிகை, (16)

இவர்க்குப் பாவ மீதுவேனல்

திருந்துதல் பனைலாப் புன்களிகள் கெட்படுதே
 செவ்வெய்த பாவமொருள்
 செவ்வருமை யறியாதே புகழ்முன் சேவகம்
 திரிதல் கால்செய்த பாவம்
 பரிந்துபுகா மா தாளிலாப் பனைலாப்
 பருக னுவின் பாவமாம்
 பாவனை லாபஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
 பார்த்தல் விழிசெய்த பாவம்
 தருந்தமிழை யறியாதே புகழ்க்கிட புகழ்க்கிடை
 தகைமை கைசெய்தபாவம்
 தனபெயர் விளங்காத பின்னையப் பெறுவதே
 தாய்வயிறு செய்த பாவம்
 வந்துயா முன்செய்த பாவவினை பென்பர்காண்
 மனவாள் நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
 வாத வேங்கடராயனை.

திருந்து கற்பனை = அழகிய வருணனைச் சமத்தாரங்கள். புன்
 கவி = இழிவான செய்யுள். சேவகம் திரிதல் = அடிமைத்தொழில்
 செய்த உழலுதல். பரிந்து = அன்புடைய. பருகல் = அருந்தல். பாவனை =
 அபிநயம். லயம் = தாள அமைதி. சுருதி நயம் = சுருதியொத்த
 சங்கீதத்தின் இனிய அமைதி. பரதம் = பரதநாட்டியம். தரும்
 தமிழ் = (சடவுளால்) தரப்பட்ட தமிழ்ப்பாணவடி. ஏற்கின்ற தகைமை =
 கையேற்றிற் சன்மை.

(17)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்

அகவிர னென்னினுந் தந்திர வுபாயமுட
 வடையலரை வெல்லல்வேண்டு
 மாரியார் வித்தை கற்றாலு முலகந்தனி
 வடக்கம திருத்தல் வேண்டும்

நதிநோடி நீந்திவந்தா லு மோடந்தனை
 நயந்து கரைசோல் வேண்டும்
 ஞானதத்துவ முணர்ந்தா லு முலகத்தினி
 னடக்கைகளை யறிதல் வேண்டும்
 அதிசேர் குபேரனென்ற லு மொருநாபமுறு
 தொழிலுட னிருத்தல் வேண்டும்
 தாய்வல்லமையுடைய னென்னு மொருசார்பினுற்
 றவாகனைக் காணல் வேண்டும்
 மதியுதி பென்னினும் பெரிபர்சொற் கொ னல்வேண்டு
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
 வரத வேங்கடராயனை.

அடையலர் = பகைவர். உலகத்தினில் நடக்கை = உலகத்தவர்
 களுடைய நடத்தை. துய்ய = சுத்தமான. சார்பு = சம்பந்தம். மதி
 ஊகி = துண்ணறிவால் எதையும் ஊகித்து அறிவயல்லவன். (18)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்

பெற்றதாய் தந்தை தன்சுற்றமே முதலான
 பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
 பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே பவமான
 பேர்கொண்டு திரிகல்வேண்டாம்
 உற்றவர்கள்போல வுட்பகைபான வஞ்சகரா
 பொருநாளு கம்பல்வேண்டாம்
 மொருவருக்கிச்சையாய்ப்பொய்சொ லிப்பின்சொலி
 லுமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
 சுற்றுமே பொறுமையில்லாதவர்கள் சண்டையிற்
 றுன்போய் விலக்கல்வேண்டாம்
 தைரியந்தனில் விக்ரமா திக்த னென்னினும்
 யே புகழல்வேண்டாம்

மற்றொன்று மெண்ணுது செய்யல்வேண்டாமென்பர்

மணவாள நாராயணன்

மனதினுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடாசுதனை.

உற்றவர்கள் = அன்பர்கள். உட்பகையான வஞ்சகர் = மனத்
திலே பகைமைகொண்டு வெளிக்கு வேண்மயவர்போல் நயவஞ்சகரா
யிருப்பவர்கள். (19)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி

மேலாகினோன் மூர்க்கனும்

மிக்கபெரியோர்களைத் தாழ்த்தியெய்தற்புத்தமை

மேன்மை செய்வோன் மூடனும்

செய்யாத காரியம் தெனினும் பிடித்தபிடி

செய்யுமவனை தூஷ்டனும்

திரளான நன்றிபல செய்தவர்க்கே மிடர்கள்

செய்வோன் மகாபாதகன்

ஐயாவெனப் பணிந்தா லுமோ நோயா

தடங்காதவன் குருநா

வனுதினந் தீமைபுரிவோ நெந்தகாநிலு

மடங்காத சண்டாளனும்

வாஸபார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்

மணவாள நாராயணன்

மனதினுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடாசுதனை.

இடர்கள் = துன்பங்கள். மை ஆர் தட சோலை = மேகங்கள்
படிந்து தங்கப்பெற்ற [உயர்ந்த] பெரிய சோலைகள். திகழ்கின்ற =
விளங்குகின்ற. (20)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீனனுவ னெனல்

காதவழியானததி மாதலந் துதியாத

கயவனெ ய் னமுடவன்

கைதந்த லோலை வாசிக்கமாட்டாத மொரு

கசடனெ மிக்கருநுடன்

திதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாஞ்

செய்பிலாதவ னுமையாஞ்

செயலான தன்மகதை பென்றெனினு மறியாத

செய்கையுடையான் செலிடலும்

வெதனினு மொருபெர் விளங்காத டேகம

தெடுக்குமவனெ குருநி

பென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்பாத

யினனெ நீசனென்பார்

மாதுசத்தியபாமை தழுவுமணி மார்பனெ

மணவாள நாராயணன்

மனதினுறை பலர்மேலுந்கை மனவானனெ

வரத லேங்கடாராயனெ,

கயவன், கசடன் = யாதொரு நற்குணமுமில்லாத கீழோன்.
உத்தரம் = விடை. செயலான = நல்லொழுக்கத்தைக் கற்பிக்குஞ்
சிறப்பமைந்த. குருபி = அவலக்ஷணவருவமுடையோன். சத்திய
பாமை = கண்ணனது மகிஷிகளில் ஒருத்தி. மணிமார்பன் = கௌ
ஸ்துபமென்னும் இரத்தினத்தைத் தரித்த மார்பையுடையவன்.
இனி, மணி = அழகுமாம். (21)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி

கண்டபகை யாளி முன்னின்று மொருகாமந்

களத்திற் புறங்கொடுப்பார்

கன்னமிடு கள்வருக் கடையும் பணிகளுந்

காணுமேலே கொடுப்பார்

சண்டமாந்துதமென்ன வாநுகிந்து பகைவர்க

டமக்கு மனையுந் கொடுப்பார்

சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்

தனங்கொல்லாங் கொடுப்பார்

அண்டிவரு மெமதுதார் வந்துதான் கேட்குமுன்

னங்குமுறு முயிர்கொடுப்பார்

அவனிமிசை யிற்ப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை

யுகிலோப ரென்பதென்றே

மண்டலமும் விண்டலமு மண்ட கனிவாயனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடராயனே.

வஞ்சப்புகழ்ச்சி - புகழ்வதுபோன்று இகழ்வது, பொருதாமல் = போர்செய்யாமல், களம் = போர்க்களம், புறம் கொடுத்தல் = தோற்று முதுகுகாட்டி யோடுதல், பணிகள் = ஆயரணங்கள், சண்டம் மாருதம் = உக்கிரமான பெருங்காற்று, அங்கம் உறும் உயிர் = உடலிற் பொருந்திய உயிர், அவனி = பூமி, அகிலோபர் = மிக்க லோபகுணமுள்ளவர், கனி வாயன் = கொவ்வைப்பழம்போலச் சிவந்த வாயையுடையவன்.

(22)

உலோபியர்துணை மாறமை

தேன்கொண்ட துளிபொன்றினு லேழுதடலெலாந்

தித்திக்கவே செய்யினுஞ்

செய்யபூமலரினில் வச்சிரந்தன்னைச்

சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்

கான்கொண்ட மலையெலாந் கைக்கொண்ட வெண்ணையாற்

கனினுற்ற மெருகுசெயினுங்

கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்

கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமுங்

ஊன்தொண்ட முடர்க் கிரக்கமுத தெளிவு
 வுடைத்து மலரோடமுல ரோ
 ஊவாசெளி ன்துநட வ் முத்தமிழ் பபக்கிலு
 முலோடநக் கீவு வநதீர
 வான் கொந் தெவர்பெழிலவ் கொந் பபகனை
 மணவா வ பபபயவன்
 மன திலுந் பபல ரோ பங்கை மணவா வ ரோ
 வரத ரோங்கு பபபரோ

எழுகடல் உவரீர, சுருப்பஞ்சாறு, கள், நெய், தயிர், பால்,
 நன்னீர் என்னும் இவற்றின் மாமானவை. செய்யு பு மலரிஞால் =
 அழகிய பொலிவுள்ள ஒரு பூவைக்கொண்டு. சிறக்க நன்றாக.
 நான் காதி. கவின் உற்ற அழகுபொருத்திய. ஊன் கொண்ட
 மூடர் - சதைக கொழுப்பைக்கொண்ட மூடர்கள். நலம் = நன்மை.
 முத்தமிழ் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்பன.
 ரவு = கொடுக்குந் குணம். வான் கொண்ட ஆகாயத்தை இருப்பட்ட
 மாகக்கொண்ட (23)

இக்துற்றமுடையார்க்குப் (இதுசெயல்வேண்டுமென)

உதித்திந் பகையென் று லு பபபத்தினி
 கன் தெளி செப்பல் ரோந் நிக்
 கல்விபுரியாத சனா பெரி லு பபபந் கங்கள்
 கனிராஜா செப்பல் ரோந் நிக்
 வித்தித் முழும பன் று லு கவாபுர்க் து
 னித்தை துமித்தல ரோந் நிக்
 வெப்பசின மூககரென் று லு மலரோடகன்
 ரோபுத்தி ரோலலல் ரோந் நிக்
 அகிர்ஷ்டமில் ரோந் வி லு, சளிபபபன் பிக்க தெழி
 லதிலே முபபசி ரோந் நிக்
 மகாத் தியப்தான கன ரோகென் று லு ரோ
 ரோஷதிர தீவர்கண்டாப்

வதிஷ்டரொடு வான்மீகமுனி துதி சரித்தரனை
மணவாள நாராயணன்
மனதி லுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
வரத வேங்கடராயனை.

கதித்திடம் பகைவர் = மிக்க பகைமையுடையவர், கவிராஜர் =
சிறந்த வித்வான்கள், விதித்த = விதிப்படி அமைந்த, வெய்ய சினம் =
கொடிய கோபம், மேல் புத்தி = மேலான அறிவு, சலியாமல் =
ஆனேத்து ஓயாமல், கனரோகம் = பலமான வியாதி, (24)

இதிலும் இது மிக்கதெனல்

தினமுந் திரிந்து தனியாகியே மிக்கபொரு
டேடிநனி வாழுமதி லுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுந் கூடிச்
சிவந்துண்ட கூழுதிகமாம்
தனதுமரியாதையொடு பெருமையறியாதபோ
தனமாரி பொழியு மதி லுஞ்
சமமான மேன்மைதெரிவின்ற பெரிபோர்தந்த
தாம்புலமே யதுகமாம்
கனமருவு பலபல மகானிக்குத சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதி லுந்
கருணைபெற வெய்யுநித்தையாரி லுந் குறைவறக்
கற்கின்றதே யதிகமாம்
மனிதர்கில நினைபன்றி யவையதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதி லுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை
வரத வேங்கடராயனை.

தனி ஆகியே = (துணை ஒருவருமில்லாமல்) தனிப்பட்டவனாய்,
நனி = மிகவும், செல்வரொடு = செல்வப்பிள்ளைகளோடு, சுற்றம் = உற
வினர், தனம் மாரி = செல்வமழை, சில சில கருத்தொடு படிக்கு
மதிலும் = சிறிது சிறிது தன்மனப் போக்கைக்கொண்டு படிப்பதைக்

காட்டிலும். கருணை பெற = (நல்லாசிரியருடைய) அருள் அமைய (அவரிடத்து). இவை அன்றி அவை அதிகம் என்பர் = விசேஷமென்று இங்குச் சொல்லப்பட்டவற்றையன்றி வேறானவற்றை விசேஷமென்று சொல்வார்கள். (25)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பேயர்கோளவரோளல்

சாரணன் முடைந்தவர் தமக்கு வருவினைபொலர்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோல் எவரையும் பார்க்கின்ற
தகைமையோன் நெய்ப்புருஷன்
திரைமெறினும் நெய்ப்பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினும் முடிபரைப் பணியாத
தீரனை புருஷசங்கம்
பொருளிலாத் தந்தைதரா பெயர்னினை அண்டபடி
புகலுவோன் புருஷாத்மன்
போற்றாமவர் மனத்திற் குறிப்பற்றித் துதவுவோன்
புருஷபாக மென்பர்காண்
மரபெல்லா மிப்படி புகழ்த்த குணசேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுடை யலர்ரோ லுமங்கை மணவாளனை
வாத வேங்கடாபயனை.

புருஷமேரு = புருஷர்களுள் மேருமலைபோலச் சிறந்தவன். தன்னுடையசெய்கைபோல் எவரையும் பார்க்கின்ற தகைமையோன் = தனதுசெயலப்போலவே யாவர் செயலையும் சமமாகக் கொக்குகிற நடுவுநிலைமையை [புகுபாதமில்லாததன்மையை] யுடையவன். தெய்வபுருஷன் = தெய்வத்தன்மையுள்ள மனிதன். திரணம் எனினும் = ஒருபுல்லளவாயினும் [மிகச்சிறியதாயினும்] புருஷ உத்தமன் = புருஷர்களுள் சிறந்தவன். தீராத வினை வரினும் = முடித்தற்கு அரிய காரியம் நேர்த்தாலும். (அதை முடிக்கும் பொருட்டு) அற்பரைப்

பணியாத எனக்கூட்டுக. புருஷ சிங்கம் = புருஷர்களுள் சிங்கம்போ
லச்சிறந்தவன். பொருஷுஇலா=ஒப்பில்லாத. கண்டபடி புகலுவோன்=
(பகாபா தஞ்செய்யாமல் அவர்கள் செயலேத்தன் கண்ணாறு) கண்டபடி
(உண்மையாக எடுத்துச்) சொல்பவன். புருஷரதம்=புருஷர்களுள்
இரத்தினம் போலச் சிறந்தவன். போற்றமவர் = வணங்கித் துதிப்ப
வர்களுடைய, புருஷநாயகம் = புருஷர்களுள் தலைமைபெற்றவன்.
மரபு எலாம் இப்படி புகழ்ந்த = (தான்பிறந்த) வம்சபரம்பரை
யோரெல்லாரும் சிழக்கூறியபடி (புருஷமேரு தெய்வபுருஷன் என்
பவை முதலாகக்) கொண்டாடப் பெற்ற. குணசேகரன் = நற்குணங்
களையே தலையணியாகக் கொள்பவனுள் மணவாள நாராயணன். ( )

இச்செய்கையோர் இவ்விழிபெயர் பெறுவனெல்

சுற்றெனினு மொருதல்வி யுரியாத கபலினே
தாங்கு முயிர்கொண்ட மரமான்
தன்புத்தியன்றிப் பிறப்புத்தியால் வினைசெய்
தகைமையோனே பதுமையாம்

கொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டு திரிசூலோன்
கூகையுறவானடக்கி
கோபாஹ தந்தைபெயன்றி மற்றேழையுங்
கோபிக்கு மவன் மிருகமாம்

சுற்றெயிரியோரை பெய்திர் பணியாத முடனே
கைகால் முடோத்த சிலையாம்
கண்டவர்க னெல்லாம் பழித்தின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜந்துவென்பார்

மற்றிவர்க ணையமது கள்ளிலுங் காணாக
மணவாள நாராயணன்
மனதுலுறை யலர்மேலுலங்கை மணவாளனே
வாத வேங்கடராயனே.

தகைமையோன் = தன்மையுடையவன். பதுமை = பொம்மை;
இது, ப்ரதிமைஎன்பதன் விகாரம். கூகை = கோட்டான், ஓர்பருந்து.

கோளன் - கோளுரைப்போன் : அல்லது கோலைப்பாதகம் செய்பவன், தீமை செய்பவன். மற்ற - அசை. இவர்கள் = கயவன் முதலியோர். (27)

கல்லிப் பொருட்சிறப்பு

தேள்ள முதபுணைய கல்லிப்பொருள் படைத்தீயிற்
தேய்ப்பெல்லாம் துதிக்குஞ்
செய்ததம்பலமானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவைபெலாஞ்
செய்ப்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்

வெள்ளமது கொளுநெனும் பாயில்லை கனனினுல்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விருந்தினும் பங்குமுது

கள்ளரார் நிருடவும் முடியாது வாவாச்
கனமலாற் குறைவுமுது
கருணைஞானம் தழைப்பு மானகபா லுணையிதய
கமலத்தில் வைப்ப தெளிதாம்

வள்ளலென வருகின்ற மாடபூசியர் திபன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யல்மேலுமன்னை மணவாளனை
வரத வேங்கடராயனை.

தென் அமுதம் அணைய = தெளிவான தேவாமிருதம் போன்ற.
தேசம் = தேசத்திலுள்ளவர். செயம் தம்பம் ஆன புகழ் = ஐயத்
துக்கு அடையாளமாக காட்டப்படும் தூணுக்கு ஒப்பான கீர்த்தி.
வெம்ப வரு சலனம் = எரிக்கப்பட்டவரும் அழிவு. சோதரர் = கூட
ப்பிறந்தவர். இதயம் கமலம் = உள்ளத்தாமரை; இதயம் தாமரைமலர்
வடிவமானதொரு மாமிசாகரமாக உள்ளது. வள்ளல் = வரையாத
கொடுக்கும் சகைக்குணமுள்ளவன். மாடபூசியர் அதிபன் மண
வாள நாராயணன் = மாடபூசியென்ற குலத்திற் பிறந்தார்க்குத் தலை
வனுன மணவாள நாராயணன். (28)

கவிதைச்சிறப்பு

உரைகொண்டு சொல்வரிசைச்சீர்த் தொரு விரிப்பவகை
 யேனைப்பெற்றே மதுரமா
 யுற்றவரசுமுடன் சுற்பனை யலங்கார
 முண்டாகிலேப கவுடவாய்
 நிரைகொண்ட சீர்தனை விகற்பம் பொருந்தினன்
 வீதியாய்க் கடை துடிப்பாய்
 நிறைவின்ற சடைபதனி லுதராயை தாகிநிலை
 சின்று பழுதென்றி பாயல்
 நிரைகொண்ட தண்கடலில் வாழமுது பாகமாய்த்
 தேசம்மசித்தியாகச்
 செய்யுறொரு கனிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடிமை
 செயிளுமது நிகரா துகாண்
 வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையினை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணலாளனை
 வரது வெங்கடராயனை.

உரைகொண்டு = சிறந்த சொற் பொருள் பொருந்தி, நவரசம் =
 ஒன்பது சுவைகள் ; அவை = வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு,
 உவகை, அவலம், வெகுளி, நகை, சாந்தம்என்பன, கௌடம் = பொரு
 ளழுத்தமும் சொல்வன்மையுமுள்ள மிக்கானகடை, நிரை = வரிசை,
 சீர் தனை என்பன = செய்யுளுறுப்புக்கள், விகற்பம் = வேறுபாடு,
 நிரை கொண்ட தண் கடலில் = அலைகளைக்கொண்ட குளிரந்த பாற்
 கடலில், வரை கொண்டு = (கோவர்த்தனமென்னும்) மலையைக்
 கொண்டு.

(29)

குந்தீவினப்பயன்

திங்களுதரங்கண்டு மலர திருப்பது
 செழுங்கடல் முற்றினிலேயே
 நினகாண யெதிர்தண்டு முறைகொண்டு வரவிடது
 சேதாப்பல் செய்தகனிலேயே

கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது கருப்பின் வினையே
கொண்டன்மனது சண்டுள மெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்து பெயிரோர்களை
யருளா திருந்துவிடினு
மவர்ந்தி குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ர்திரஷ்ட மென்பார்கள் கண்டாய்
வங்கியந்தரு மிசைசுனிந்த கனிவாயனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை பலர்மேலுயங்கை மணவாளனை
வாத வேங்கடராயனை.

திங்கள் = சந்திரன். தினகரன் = சூரியன். முகை கொண்டு -
குவிவையடைந்து : முகை = அரும்பாதல். சோதாம்பல் = செவ்வாம்பல்.
கொங்கு உலவு = வாசனை வீசுகிற. சண்பகம் வண்டுநுமலர்மா
மென்பது அறிக. மருள் = பிரமை, மாறுபாடு. சுரும்பு = வண்டு.
கொண்டல் = மேகம். உளம் மெலிந்திட = மனம் வாட்டமடைய.
கோகிலம் = குயில். அம் கண் உலகு எங்கணும் = அழகிய இடத்தை
யுடைய உலகம் முழுவதிலும். அருளாது = கருணைசெய்யாமல்,
கொடாமல். வங்கியம் = புள்ளாங்குழல் : மூங்கிலின் பெயர் அதனா
லாகிய புள்ளாங்குழலைக் குறித்தது. இசைசுனிந்த = சங்கீதம் இனி
மை மிகப்பெற்ற. கனி வாயன் = கொவ்வைப்பழம்போலச் சுவந்த
வாயையுடையவன்.

(30)

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யு முபசாரம்

போசனஞ் சந்தமலர் மாலை தாம்பூலம்
பொருந்து வஸ்திர பூஷணம்
புளிபொடி கனிகையுஞ் சிவிகைகள் வாத்தியம்
பூமிமனை தனதாணியம்

ஸூசல்வு ஸூவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
 ஸூதரால் வரவழைத்தல்
 தேன்றுமுன் நெழுதல் வந்தருள்கெனத் தழுவுத
 றுதித்திட லிருக்கையுதவல்
 நேசுவெகுமானங்கள்செய் தெழுதல் வழிவிடுத
 னிறையங்கிகார மேழாம்
 நெறிகொண்ட புனிராசர் கவிராசர்பாற் செய்யு
 நீதிமுறை பென்பர் கண்டாய்
 வாசவன்பெறு விசய சூதனென நாதனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை பலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
 வரத வேங்கடராயனே.

சந்தம் = சந்தனம். புரவி = குதிரை. கலிகை = குடை.
 நிலிகை = பல்லக்கு. கரி = யானை. ஸூச உலவு ஸூவசம் = வஸ்திரம்
 ஸூவசயப்பெற்ற கொடி. சோடசம் = பதினாறு. இருக்கை உதவல் =
 வீற்றிருத்தற்கு உரிய ஆசனத் தருதல். நிறை அங்கிகாரம் = நிரும்
 பிப்போதற்கு மணப்புர்த்தியாக உடன்பட்டுத்தரும் அநுமதியைப்
 பெறுதல். புவி ராசர் = பூமியையானும் அரசர். கவிராசர் = செய்யுள்
 செய்யவல்ல சிறந்த புலவர். வாசவன் = இந்திரன். விசயன் = அருச்
 சனன். சூதன் = தேர்ப்பாகன்.

(31)

புல்லர் நல்லோர்துண மறியாரெனல்

சந்தன வனந்தனிவிருந்து மதன்மணமதைச்
 சற்றுமறியார் கிராதர்
 தளங் குளிக்குமவ ரதன்மலை யணிபார்கள்
 சங்குமணிதன்னை யணிவார்
 கந்தமலி தாமரை யடுத்து மண்டிகங்
 கருஞ்சேறுதனை யருந்துங்
 காமருவு தேமாவின்மிசையிருந்தா லுமென்
 காகமது வேம்புநுகரும்

அந்தவகைபோல நல்லோர்தமை யறித்தே

யனைநாடட் பழகினிடினு

மற்பந்தா மறிகின்ற தறிவதல்லாமன்மல்

நவரங்கிமை பறிவார்க்கோ

வந்திடு நவைத்தன்னி லவர்பொருமை யறிகின்ற

மணவாள நாராயணன்

மண்திலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வாத வேங்கடராயனே.

கிராதர் = வேடர், தாளம் = முத்து, கந்தம் = மலி = வாசனைமிக்க, மண்கேம் = தவிர, கா மருவு தேமாவின் மிசை = சோலைகளிற் பொருந்திய தேன்மாமரத்தின்மேல், துகரும் = உண்ணும், வங்கிடு கணந்தன்னில் = (பெரியோர்கள் தன்னிடத்தில்) வந்துசேந்த கூணத்திலேயே, அவர் பெருமை அறிகின்ற மணவாள நாராயணன் என்ற பிரபு எனக் கூட்டுக. (32)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகமை

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ

மிசைந்ததாத் பெருமைபெறுவா

மிகழ்ந்து வசைசொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா

லென்று மிகுமென்மை பெறுவார்

சுந்தைமதமா பொன்று வழுவினுந் துறைகள் செந்

துருவினுந் புகழ்நிறப்பார்

சரியாக னெப்படி புரிந்தா லு மேற்குமது

சிறுமைபோர் செய்பவசமோ

தந்தியது தெறிக்கரியே நடந்தாலுமது

தன்னை மதயானை பென்பார்

தானுமப்படி தவறு செய்யிலோ பேபென்று

தள்ளிமுனிவார்கள் கண்டாய்

மந்திரசெறி ஈடுபகிரிதன்னிலுழை வாசனே

மணவாள நாராயணன்

மணதிலுறை பலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடராயனே.

மா தவம் இசைந்ததால் = சிறந்த தவம் பொருந்தியுள்ளமை யால். வசை = நிந்தை : இது, இங்கு வசைக்கவியைக் குறிக்கும். சிந்தை மதமாய் = மனத்தில் செருக்குக்கொண்டு. வழுவின்னம் = தவ றினாலும். செம்கிருவினால் = சிறந்த சீசவரியத்தினால். புகழ் சிறப் பார் = கீர்த்தி மிகுதியாகப்பெறுவர். சீரியர்கள் = பெரியோர்கள். ஏற்கும் = தரும். அது = பெரியோர் செய்யும் செயலை. தந்தி = யானை. நெறி தப்பி = வழிதவறி ; முறை கேடாய். மந்தி = குரங்கு, செறி = மிகுந்த, நெருங்கிய. இடபகிரி என்பது = திருமாலிருஞ் சோலைமலை பெண்ணும் திருமாலின் ஸ்தலத்துக்குப் பெயர். உறை வாசன் = வசிக்கின்ற [எழுந்தருளியிருக்கின்ற] இருப்பிடத்தை [ஆலயத்தை] யுடைய திருமால். (33)

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதேனல்

சந்திரனிலாவிரவு மதரமில்லாதகனி

தனயரில்லாத செல்வஞ்

சந்தனரிலாதவூர் புரவிரில்லாதபடை

தளபதியிலாத சேனை

பைந்தொடியிலாதமனை பாடலில்லாஹைசை

பத்திரில்லாதபூசை

பார்த்திபரிலாத பாட்டனம் புகமந்திரிகள்

பக்கத்திலாத வரசு

கந்தபில்லாதமலர் சத்தியமில்லாதவாய்

கல்வியில்லாத தேகங்

கன்னிய மில்லா நியோகி சுசியில்லாத

கண்ட முபதேசமில்லா

மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்

மணவாள நாராயணன்

மணதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

தனயர் = பிள்ளைகள். சற்சனர் = நல்ல சணங்கள். புரவி = குதிரை. படை = சேனை. தளபதி = சேனைத்தலைவன். பைந்தொடி = பசுமை, தொடிஎனப் பிரியும்; பசும் பொன்னொலாகிய தொடியென்னும் கைவிலையையுடைய மனைவி. பார்த்திபர் = பார்த்திவர் = அரசர்; பிருதிவியை ஆளுபவர்; பிருதிவி = பூமி. பூகம் = ஊதித்த அறியும் ஆலோசனைத்திறம். கனம் வினயம் = சிறந்த வணக்கம். ரியோகி = தத்துவஞான முடையவன்; அல்லது, மிகவுமயோகஞ் செய்பவன். சசி = பரிசுத்தி. கன்மம் = வைதிகத்தொழில். உபதேசம் இல்லா = (குருவினிடத்தினின்று) உபதேசம் பெறாத. (34)

பெவராணிகீ முதலியோர் சிறப்பு

திருக்கு மானந்தமாகவே பொருள்கொல்லு

மவனை புராணநிபுண

னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுற் தெரிமுரோ

னருள்புரோகித புரான்

சீருற்ற சபையெலா மெச்ச பரசங்கமுறை

செப்புவவனை வித்துவான்

செய்யுமந்திர யந்த்ர தந்த்ரமொடு மிக்ககப

சிலனை மந்த்ரவாதி

எருற்ற கல்விசுண மேன்மைபொறை போதங்க

விசையுமவ னுசாரிய

னென்று மவர்கொற்படி நடந்து மயபத்தியோ

திருக்குமவனை சீடன

மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே

மணவாள நாராயணன்

மனநிலுறை பலர்மேலுபங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடாராயனே.

அங்கமொடு=வேதத்தை அறிதற்கு உரிய ஆறு அங்கங்களோடு; அவையாவன = சீகை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன ; இங்கு இவற்றால் அறியப்படும் வேதத்தையும் கூட்டிக்கொள்க. கிரகம் நிலை = சூரியன், சந்திரன் முதலிய நவக்கிரகங்களின் நிலைமை. கணிதம் = கணக்குதல். அருள் = (தன்னைச் சார்ந்தோர்க்கு அருளுந்தன்மையுள்ள. புரோகிதன் அரசர்க்கு உரிய கூட்டத்தார் லீவரில் ஒருவன் ; அவனாவான் = வருங்காரியஞ் சொல்வோனும் கிருத்தியம் பண்ணுவிப்போனுமாகிய பிராமணன். புசுரன் = பிராமணன் ; புமிக்குத் தேவன்போன்றவனென்பது இதன் பொருள். சீர் உற்ற = சிறப்புப்பொருந்திய. யந்த்ரம் = மந்திர சக்கரம். தந்திரம்=அங்கந்யாஸம் முதலிய அவயவங்களின் தொழில்கள். சுபம் சீலன் = மங்களகரமான நல்லொழுக்க முடையவன். ஏர் உற்ற = அழகுபொருந்திய. பொறை = பொறுமை. போதங்கள் = (பலவகை) ஞானங்கள் ; போதிக்கும் ஆற்றல்கள் என்றுங் கூறுவர். இசையுமவன் = பொருந்தியவன். மாருக்கு = சிறந்த ருக்குமுதலிய வேதங்கள். அவை—ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்பன. வேதாந்தம் வாசன் = வேதாந்தத்தில் வசிப்பவன் ; வேதாந்தத்திற் காணப்படுபவன் என்க. நேசன் = தருணையையுடையவன். (35)

மருத்துவவியப்பு

தீரமான சாஸ்திர முணர்ந் தொருசிகிச்சையது

செய்திட வழைத்ததின் போய்த்

தேசகாலஞ்சாதி தேகங்குணப்பிணி

சிறக்குமாறுந் தெளிந்து

காரணம் படி மதக லெ நிப்பிட் நமதுங்
 கணநி கணிதநி கிராமநி
 கனக்யுவினைக பண்டிரொநி சேதுபாடி நுணங்கி
 சநதுலேசுப தாலிலாரா
 பாரண கண்டநது தங் தொநிக் நுகரார்ப்பா
 பப கியமு ரொவிகா கணை
 பபிரொபு மாரோககிய ந்ரொப் பநிபாராச
 பாரத பண்டிதனெநிங்
 வாரண கண்டநி சிக் பநி தொல்வங்காங்
 பனவம பாரணவன்
 பனகி லுமை யலர்ரோ லுரங்கை பனவாளிலை
 பாக ரீவங்கட பாரணை.

சிரமான சாளசிரம் (மேன்மை) நிலைபெற்ற (வைத்திய)
 ஞால், சிகிச்சை - வைத்தியம்; (கோய நீர்க்குதந்த உரிய) பரிகாரம்.
 சிறக்கும் ஆறும் முக்கிபமான இவ்வாறு விஷயங்களையும் கரம்
 ஆன நாடி = கையிற்பொருந்திய நாடி [நரம்பு.] நாடி முதல் எட்டுப்
 பரீகை - நாடி, ஸ்பர்சம், குரல், தோற்றம், கண், மலம், மூத்திரம்,
 நாக்கு என்கிற எட்டையும் பரிசோதித்த நன்மை, சீமையறிதல்
 என்பர் மருத்துவர். கலிகம் - கண் ணுகு இடம் மருந்து, கியாடும்
 சுஷாயம், கனம் குளிகை - பருத்த அல்லது சிறத்த மாத்திரை. பஸ்
 பம் = பஸ்மம். கருது - (சிறப்பாக) எண்ணப்படுகிற. பரம ஆன் -
 சிறப்பான. உசிதமாய் = தகுதியாக. பகதியா - மருந்துக்கு இசை
 ந்த புசிப்பு. பரிவு பெறும = இனிமை பெற்ற. கிரன் (செவ்வத்)
 திரளினிடத்து. ஆசை பசுராத = ஆசைவார்த்தையைச் சொல்லாத.
 பண்டிதன் = வைத்தியன். வரம் ஆன் - சிறப்புள்ள. கருவந்திரி -
 தேவவைத்தியர்; விஷ்ணுவின் அம்சமானவர்; கிருப்பாற்கடல்
 கடைந்தகாலத்த அகனினின்று தோன்றியவா.

திருவேங்கடசுதகம்.

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி

நீசிவழுவாவகை வழக்குரைப்போர்களுந்
 திறைந்த திவினைகவெல்லாம்
 நீங்குபரிகாரமுறை செய்துவோரும் பிணி
 திறுத்தவாநு பண்டிதர்களும்
 சொகூடஞ் சொல்லும் புரோகிதரு மலகத்
 துதித்த செங்கோல்லைந்தருந்
 தூயமுடிதேவ தேசிகரு பாவர்சிஷ்யரும்
 சொல்லுமிவ சேழுபேரும்
 ஆதிமறைநூளி லுரைசெய்தவித மாராயத்
 தறிந்து தெளியாதுசெயிலோ
 வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பெரினு
 மகோரகா கடைவர் கண்டாய்
 மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்த நெடுமாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனது லுறை பலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
 வரத லெங்கடராயனே.

வழுவாவகை = தவறாதபடி. வழக்கு உரைப்போர்கள் = வழக்குத் தீர்ப்புச் சொல்பவர்களாகிய நியாயாதிபதிகள். திவினைகள் = பாவங்கள். திவினைகள் நீங்கு பரிகாரம் = செய்த பாவம் தீர்த்தருச் செய்யும் பராயச்சித்தம். செங்கோல் = நீதி தவறாத ஆட்சி. தூய = சுத்தமான. தேசிகள் = ஆசாரியர். ஆதி = முதன்மைபெற்ற. மறை நூலில் = யேதாஸ்திரங்களில். தெளியாது = தெளிவு கொள்ளாமல். அடைக்கலப்பொருள் = ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் பாதுகாத்துக்கொடுக்கும்படி வைத்த பொருள். அகோரம் = கொடுமை, உக்கிரம். மாதிரம் நெடு கடல்வளர்ந்த நெடு மாயனே = திசைகளும் பூமியும் ஆகாயமும் பெரிய சமுத்திரமும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் வியாபித்து ஒங்கிய விச வரூபமுடைய திருமாலே! திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்திலும் மற்

றும் சிற்சில சமயங்களிலும் திருமால் விசுவரூபமெடுத்தனரென்க,
மாதிரம் என்பதற்கு=திசை, பூமி, ஆகாயம், மலை முதலிய பொருள்
கள் உண்டு. (37)

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு

யிக்குதய்வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்

விளங்குபாகுதியு மறைபொர்

மேனிய கிராமமும் பூமிநலமுந் தனமு

மேலரசமுடைய நாட்டில்

முக்கனிதருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள

முயங்குபாயிர்வளமு முளதாய்

மொழிந்தநாற்குலமுந் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி

முதலாய் விளங்குமுரில்

தக்குகொரு வீதிபொருபா னடுவிராலமாய்ச்

சார்ந்த சிங்காரமணீயிற்

றனதானியங் கறவை முதலான றெல்வந்

தழைத்தன்னதானமுதவி

மக்கண் மருமக்கனொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்

மணவாள் நாராயணன்

மனநிலுறை யலர்மேலுயங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

குருபீடம் = குருவீற்றிருக்கை. பூமி நலம் = பூமியின் சிறப்பு,
நிலவளம், மேல் அரசு = மேன்மையான இராஜாங்கம். முக்கனி=
மா, பலா, வாழை இவற்றின் பழங்கள். முயங்கு=கூடிய. மொழிந்த
நாற்குலம் = (தூல்களிற்) கூறப்படும் பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய,
சூத்திரர் என்னும் நான்கு சாதியார். தேர் வீதி = தேர் ஓடத்தக்க
பெரிய இராஜவீதி. ஒருபால் = ஒருபுறத்தில். கறவை = பால்கறங்
கும் பசு. (38)

தந்தைமுதலியோராவார் இவரெனல்

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்வமுந் தந்து கட

னிலுவைபொன் நிலலாமலே

நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறிபொடு வளர்க்கின்ற

கேசனே புயர்தந்தையாம்

கலைமதிய மெனவே வளர்த்துநின் செல்வங்கள்

கண்டு மிகமனமகிழ்ந்து

சுருகரிய புத்திரன்டோல மருமகனையுந்

சுருணைசெய்பவ ளன்னையாம்

பலகலை யுணர்ந்து மிகுசெல்வமுந் தேடிப்

பசுர்ந்து தண்டோர் வினங்கப்

பண்பான தந்தைதாய்க் குதளிவே யவர்கொன்ன

படி செய்குவோன் புத்தரனார்

மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே

மணவான் நாராயணன்

மனநிலுவை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வந்த வேங்கடராயனே.

நிலுவை = இறுத்து மிஞ்சின தொகை, பாக்கி. கலை மதியம் = கலைவளர்ப்பெற்ற சுக்கிலபக்தத்துச் சந்திரன். கருது அரிய = நன்கு மதிக்கத்தக்க அருமையான. கலை = சாஸ்திரங்கள். பசுர்ந்து = பங்கிட்டு. பண்பான = நற்குணம் பொருந்திய. சோலைமலை வளரும் = திருமாலிருஞ் சோலைமலை யென்னும் திவ்யஸ்தலத்திள் எழுந்தருளியுள்ள. (39)

நற்புதல்வரியல்பு

அழிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிலோ

ரடைந்கிடு வாந்தனைப்போ

லநித்தவாதடைக் காத்து மிக்கமேவலர்தமை

யடக்குமுன் சக்கரம்போல்

பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
 பேசும் பரசங்கமதுபோல்
 பேருலக மெய்க்கவரு மணுநீதி முடிவேந்தர்
 பெறுகின்ற மாரீர்த்திபோல்
 ஒருநிகாடி நட்சத்திரங்களுட னைவே
 யுதித்த சந்த்ரோதயம்போ
 லுபயகுல சத்தனும் பகிரதன் போலவே
 பொருநிள்ளைபோது மவனுல்
 மரபெலா நன்மையே யடை யுமென்பார்கள் காண்
 மணவான் நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவானை
 வரக வேங்கடராயனை,

மா தவம்=சிறந்த தவம். மேவலர் = பகைவர். உன் சக்கரம்=
 உனது சுதர்சனம் என்னும் சக்கராயுதம்; உனது என்பது, இங்குத்
 திருமலைக் குறிக்கும். மெய்க்க=சத்திய மாரக்கத்தில் நடக்க.
 'மெச்ச' என்ற பாடம் சிறக்கும். மணு நீதி = மனுதருமசாஸ்திரத்
 திற் கூறப்பட்ட நியாயம். முடி = கிரீடம். மா கீர்த்தி = சிறந்த
 புகழ். உபயகுல சத்தன் = நந்தை குலம் தாய்குலம் என்னும் இரண்
 டினாலும் பரிசுத்தன். பகிரதன் = சூரியகுலத்தில் தோன்றிய ஓர்
 ஆரசன்; இவன், வானக்கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்து,
 தன்மரபினோர்களை நற்கதியிற் சேர்த்தான். மரபு = வமிசம். (40)

வேட்டகத்தியல்பு

காரிகைதனைத் தந்த மாமனார்மனைதனிற்
 கருணை மருமகன் வந்திடிற்
 கண்டவுட னாசார வுபசார மாகவே
 கனவிருந்துகள் சமைப்பார்
 செருநாண் மூன்றாகி லபரபட்சத்திற்
 செனித்த சந்த்ரோதயம்போற்
 றினந்தினம் பெருமைகுறையுங் காரியங்களுஞ்
 செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்

ஆருமெண்ணூர்கண் மைத்துனர் சரச பரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ

வன்புடன் சொன்னபடி கேளாவி தாகையா
லாதிபொரு கதைபல்லவோ

வாருமென்றவ ரேகவசனமுஞ் சொல்வர்காண்
மணவாள் நாராயணன்

மனசிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வாத லேங்கடராயனே.

வேட்ட அகம் = கலியாணம் செய்துகொண்ட இடம் ; மாம
ர் மாமியார் வீடு. காரிகை = பெண். கருணை மருமகன் = மிக்க
ன்பிற்கு உரிய மாப்பிள்ளை. அபரபகம் = கிருஷ்ணபகம். சர
= விளையாட்டு. ஆதியொருகதையைக் கேட்டறிக. ஏகவசனம் =
நமையெண்.

(41)

மானங்கேட்டுப் பிழைப்பவ ரீவரேனல்

நேசமுறு சிறுமிதன துறவினான் மருகன்பனை
நிலைபென்று வாழ்ந்தபேரும்

நேரிழைதனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
னீங்கா திருந்தபேரும்

பேசரிய கல்விதெரியா மூடர்பேரிற்
ப்ரபந்தகவி சொன்னபேரும்

பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்

ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி.

யேவல்செய்கின்றபேரு

மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
கென்சாணும் வயிறுகண்டாய்

வாசமலர்மங்கை குடி கொண் டிவவர் களமுரிந்

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

சிறுமி :- பெண், மருகன் = மருமகன். நேர் இழை = நேர்மை யாகிய ஆபரணங்களை யணிந்த பெண். பேசு அரிய = (இவ்வளவு சிற ப்புடைய தென்று) சொல்லுதற்கு அரிய : சொல்லமுடியாத அள விறந்த சிறப்புடைய. ஏசு = பழிக்க. ஏவல் = ஏவியதொழில். நனம் = இழிவு. வாசம் மலர் மங்கை = பரிமளமுடைய தாமரை மலரில் வாழும் இலக்குமி; என்றது இங்குச் செல்வத்தைக் குறிக்கும். (42)

தீப்பெண்ணியல்பு

பேயருக் கழுதுபடை பென்றுவந்தாய்நீயு

மாண்பிள்ளை பென்றெண்ணலோ

வரிசெயெங்கே பாணை சட்டியெங்கேயென்ப

ளவன்சொன்ன வகைகளெல்லாம்

பையலே கொண்டிவந்தா லுஞ் சமைக்கப்

படாது தலைநோகுதென்று

பாயிற் கிடப்பன் சினமாயொன்று பேசினால்

பாருனக் கேற்றபுக்தி

செய்யவல்லேனென்பன் சற்றாடித்தா னஞ்சு

தின்னிகிறேன் கூடவெனத்

தெருவீடுதோறு முறைநிறெ ண்டி ருண்டெனிற

தீயருமன் வேறுமுண்டோ

வைபகம்புகழ் சோலைமலை யலங்காரனை

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனை

வரத வேங்கடராயனை.

அழுது படை = அன்னமிடு. பையலே = மென்ன. நோகுது = நோகிறது என்பதன் மருஉமொழி. புத்தி செய்ய வல்லேன் =

புத்திவரத்தக்க தண்டனை செய்யத் திறமையுடையேன். மஞ்சு = விஷம். பெண்டிர் = மனையாள். நமன் = யமன். வையாகம் = நிலவுலகத்திலுள்ளவர். அலங்காரன் = அழகன் : இவை. திருமாலிருஞ் சோலைமலைத் திருமாலுக்கு உரிய திருநாமங்கள். (43)

சரீரநிலையர்மை

ஆகாப மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத்திடு தாருத்தி
யனவிட்ட மெழுது வெயிலிடைபிட்ட வெண்ணொய்சுழி
யாற்றிடை பெழுந்த சூழிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூறிதூரில்கண்ட கனவு
மோதிவரு காற்றினிற் தீனிபூக்கிடு பஞ்சு
மூச்சேடுகின்ற பதுமை
மீகாம னில்லாத கப்பல் கண்ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிகனை
மெய்ப்பென்று மெய்ப்பெலாம் பொய்ப்பென்று திரிகின்ற
விழலெனனை பாளநினைவாய்
மாகாள் முகிலனை மெய்யனை தய்யனை
மணவாள் நாராயணன்
மனதுலுறை யல்மேலுமங்கை மணவாளனை
வரத வேங்கடராயனை.

சிலை = கல். சூழிழி = நீரில் தோன்றும் கொப்புளவுவு. மோகா விகாரம் = மோகவிகாரம்—மயக்கத்தினாலாகிய மாறுபாடு. மூச்சு ஒடுகின்ற பதுமை = யந்திர சத்தியினால் மூச்சுவிடும் பாதிமை. மீகாமன் = கப்பலோட்டி, மாலுமி. நிலையின்மையால் பொய்யாகிய ட்டல் மெய் என்று வழங்கப்படுவது, மங்கலவழக்கு. விழலன் = ணன். மாகாளம் முகில் = சிறந்த பெரிய கரிய மேகம்: மீர் கொண்ட நிலமேகம். அணைய = போன்ற. மெய்யன் = திருமேனி வையுடையவன். தய்யன் = பரிசுத்தன். (44)

நல்வினசெய்வோர்பேறு

ஒதுமாதாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
 முடனதிதிபூசை செய்வோ
 நுற்றபரதார சோதரமாசுவோ ரகித
 மொருவர்க்கு மெண்ணிலாகோர்
 பூததய வுள்ளோர் சகாயமே புரிசுவோர்
 பொய்யிலா வாய்மையுடைபொர்
 பூர்வமார் தருமபரிபாலனம் பண்ணுவோர்
 பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
 பாதையிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
 பந்தர்முதலாய்ப் புரிசுவோர்
 பண்டா மிவர்க்கு மலைமால்வந்த வினையெலாம்
 பனிமேலை நீங்கி நலமாய்
 மாதவ முகுந்த வுன்பு தமே பெறுவார்கான்
 மணவான் நாராயணன்
 மன திலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
 வரத வேங்கடராயனே.

ஒதும் மாதா = (மேலாகச்) சொல்லப்படுகிற தாய். அதிதி =
 விருந்தினன். உற்ற பரதார சோதரம் ஆசுவோர் = பொருந்திய அய்
 ஸாருடைய மனைவியர்க்கு உடன் பிறந்தவர்போ லிருப்பவர் : பிற
 குடைய மனைவியர்களிடத்து உடன்பிறந்தமுறை கொண்டாடுகிற
 வர் : என்றது அவர்களிடத்துச் சிறிதும் சாதல் கொள்ளாதவ ரென்ற
 வாறு. அதிதம் = தீமை. பூததயவு = பிராணிகளிடத்து வைக்கும்
 அருள். வாய்மை = சத்தியம். பூர்வமாம் = தொன்று தொட்டுவருகிற;
 முன் இருந்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட. தருமபரிபாலனம் = தரும
 த்தை நடப்பித்துப் பாதுகாத்தல். நந்தனவனம் = களிப்பைத்தரும்
 உத்யானவனம். பாதையிடை = பாதைக்கு அருகில். கூபம் = கிணறு.
 தடாகம் = குளம். புரிசுவோர் = செய்வோர். பண்பு ஆம் = நற்குணம்
 பொருந்திய. கலமாய் = இன்பமாக. மாதவன், முகுந்தன் = என்
 பவை திருமாவின் திருநாமங்கள்.

உயர்ந்த பொருளிருக்கும்டத்து இழிந்த
பொருளு மிருக்குமெல்

கோகனகமலர் மலர்ச் துறுகின்ற வானியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலன் தொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
கூறுவாய்ப்பகழி புறையார்

ஏகமென வுலகம் புரந்த மன்னவர்சபையி
லீனமன்னரு மேவுவா
ரிலகுமானிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற் பாலேமணியும் விற்பார்

பாகனைய மதுரச சலளித ப்ரபந்தகனி
பாடுமன்னவர்கள் சபையில்
பழங்காடி, கனி லும் புளித்த புன்கவிசொ லும்
பாவலரு முண்டிகண்டாய்

மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதி லுறை பலர்மே லுமங்கை மணவாளனே
வரத வேங்கடாராயனே.

கோகனகம் மலர் = தாமரைப்பூ, உறுகின்ற = பொருந்துகின்ற.
வாவி = குளம், கொட்டி = ஓர் கிழங்குப்பூண்டு, கோகிலம் = குயில்,
தேமாவனம் = தேன்மாமரங்கள் உள்ள தோட்டம், கூறுவாய்ப்
பகழி = கடுமையாகக்கூவும் ஒலியையுடைய காசம் முதலிய பறவை
கள் ஏகம் என உலகம் புரந்த மன்னவர் = ஒப்பற்றவரென்று எவ்
லோருங் கொண்டாட உலகத்தைப் பாதுகாத்திடும் அரசர், மேவு
வார் = பொருத்தியிருப்பார் இலகு = விளங்குகிற, பாகு அணைய =
வெல்லப்பாகு போன்ற, ரசம் = சுவை, லளிதம் = தெளிவு, அழகு,
கவிபாடு மன்னவர்கள் = செய்யுள் இயற்றவல்ல சிறப்புடைய புலவர்;
கவிராயர், புன்கவி = இழிவான செய்யுள், பாவலர் = கவிஞர், மா
கனகம் உறையும் ஒருமணி = சிறந்த பொற்றாமரைமலரில் வசிக்

சும் இரத்தினம் போன்ற இலக்குமி: கனகம் என்னும் பொன்னின் பெயர், இங்கு, அதனாலாகிய தாமரை மலரை யுணர்த்திற்று; அன்றி, பொன்னில் அதற்கு உரிய தெய்வமாய் வசிக்கின்ற இலக்குமி யென்னலுமாம். (46)

**சேர்ந்தவினத்தின் துணம்பெறுவோர்
பெறுதோ ரிரரெனல்**

சோதிநவரத்த மணிநிலையிடை நூலுந்
துலங்குபணியாய் விளங்குஞ்
சுமைப்பழந்தன்னுடன் சேர்ந்த செம்பொன்னும்
தாரும்புபோலே மிதக்குந்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ப்பழங்கா தொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினைக்கைய் போலவே
யவனியி லிருப்பர் சிலபே
ரார்சொல்லினுந் தங்கள் சுயகுணம் விடாமலே
யமைவுற்று வாழ்வர் சிலபே
மாதரையொடுங் குலவு நேயனே மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாஸனே
வரத வேங்கடராயனே.

சோதி = ஒளி. நவரத்தம் = ஒன்பது இரத்தினம். அவை = கோமேதகம், நீலம், பவழம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்தா, வைரீரியம், வைரம் என்பன. துலங்கும் அணியாய் = விளங்குகிற ஆபரணமாய், உள்ளி = வெண்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, அவனி = பூமி அமைவுற்று = பொருந்தி. மா தரையொடும் குலவு நேயன் = இலக்குமி. தேவியோடும் பூமி தேவியோடும் கூடித் குலாவும் அன்புடையவன். மாயன் = ஆச்சரியகரமான குணஞ் செயல்களையுடைய திருமால். (47)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால் தாழ்வு வநுமெனல்

பரராசர் வச்ரமகுடந் தகர்த்திடு கத்தி
பஞ்சமெத்தைக்கு நாணும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதற நடமிடு தோகை
பச்சோந்தியா னெங்கும்

கரராச மார்த்தாண்ட சந்திரகிரணங்களொரு
கட்செவியினான் மறைபடுங்
கனதைபுரி விகடதட மத்தமாதங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டு பயமாம்

சுரராச கங்காப்ரவாகநிக எந்நறுமொரு
துய்யசிலையான் மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பராற்
ரோல்கொடு முறிவர்கண்டாய்

வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வரத வேங்கடராயனே.

பரராசர் = பகையாசர், வஜ்ரமகுடம் = வைரம்முதலிய இரட
நினங்கள் பதித்த கிரீடம்; வஜ்ரம் = உறுதியுமாம், தகர்த்திடு =
உடைக்கிற, பணிராசர் = சிறந்த நாகங்கள், மணி முடிகள் = இரத்தி
னமுடைய சிரசுகள், நடம் இடு = னர்த்தனஞ் செய்கிற, தோகை = தோ
கையையுடைய மயில், பச்சோந்தி = பச்சோணன், கரராச மார்த்தா
ண்டன் = கிரணங்கட்கெல்லாம் தலைவனான சூரியன், கட்செவி =
பாம்பு; இது இங்கு இராகு கேதுவைக் குறிக்கும், சந்திரசூரியரை
இராகுகேதுக்கள் அவ்வப்பொழுது பிடித்துப் பீடிக்கிறார்களென்பது,
புராணவரலாறு; அப்படி பிடிப்பது க்ரஹணமெனப்படும், கனதை
புரி = இறுமாப்போடு யுத்தம் முதலிய அரியபெரிய காரியங்களைச்
செய்கிற, விகட தடமத்த மாதங்கம் = களிமயக்கங்கொண்ட பெரிய
மதயானை, சுரராச கங்காப்ரவாகம் = சிறந்த தேவகங்கையின் வெள்

ளம். நிகர் = ஒப்பு. துய்ய சிலை = பரிசுத்தமான கல். மறிபடம் = தடைப்படம். சொல்கின்ற = (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற. முறிவர் = கெடுவர். வரரசன் = சிறந்த அரசன். (48)

பரம பாகவதராவா ரிவரோனல்

குகனெடு விபாசன் பராசரன் சவுனகன்
துய்ய நாரதன் வசிட்டன்
துங்க வான்மீகி மாவலி நுக்குமாங்கதன்
சுக்கிரீவன் மாருதி

தருமிட்சுவாகு வீடுமனுடன் பிரகலா
தன் குசேலன் விஜயனே
தருமனெடு முசுருந்த னக்குருரன் பணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்

அகலி திரிசடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே
பாதிராமா நுஜன் நிருவரங்கத்தமுத
ராமுவார்கள் பன்னிருவரும்

மகிமைபெறு முன்னொண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதினூறையலர்மேலுமங்கை மணவாளனே
வரத வேங்கடராயனே.

துங்கம் = உயர்வு. மாவலி = மஹாபலிசக்கரவர்த்தி. தரும் = குணங்களாற் சிறப்புப்பெற்ற. விஜயன் = அருச்சுனன். பணி = வணங்கத்தக்க. அகலி = அஹல்யை. முன் அழைத்திடு அ கஜராஜன் = முற்காலத்தில் முதலேவாயில் அகப்பட்டிக் கடவுளைக் கூப்பிட்ட அப்படிப்பட்ட [பரிசுத்தமான] சிறப்புடைய கஜேந்திரன். ஆதி = முதன்மை. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் = பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் என்பவர்கள். (49)

அடியார்கீது வருஞ் சிறப்பு

உனதுபாதம் போற்று மடியார்கள் சிந்தையி

லுவந்துநீ பென்றுமுறலா

லுன்னுடைய திருமாத ரொன்மருஞ் சேர்வாவ

ருற்றதா நிதிகள் சேரும்

கணிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வருவா ணுடன்

கருணைபுரி நேயன் வருவான்

காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்

கந்தன்வருவன் மருகனால்

தனதுமாமன் வருவ னரசன்வாலா ல்மரா

சகலருங் கண்டு வருவார்

தருமஞ் செழிக்கு மருள்சேரு மதுவன்றியே

தவமொன்று செயல்வேண்டுமோ

வன சரோருகமலர் மடந்தை வளர் களமுரின்

மணவாள நாராயணன்

மனதுலுறை யலர்மேலுமங்கை மணவாளனே

வரத வேங்கடராபனே.

திருமாதர் எண்மர் = எண்வகை இலக்குமிகள்: அவர்கள் = இராச்சியலக்ஷ்மி, கீர்த்திலக்ஷ்மி, செளரியலக்ஷ்மி, தனலக்ஷ்மி, தானியலக்ஷ்மி, தைரியலக்ஷ்மி, விஜயலக்ஷ்மி, வித்தியாலக்ஷ்மி. அவர் உற்ற தால் = அவர் வந்து சேர்ந்ததனால். தனதன் = குபேரன். கருணைபுரி நேயன் = அருள்புரியும் இயல்புடையவனும், அந்தக்குபேரனுடைய அன்பிற்குரிய தோழனுமாகிய சிவபிரான். காதலன் = கணவன். உமை = பார்வதி. அன்னையால் = தாயாகிய பார்வதி வந்ததனால். கந்தன் = சுப்பிரமணியன். அவனது மாமன் = இந்திரன். அரசன் = தேவ ராசனான இந்திரன். வனம் = நீரில் தோன்றிய, சரோருகம். மலர் = தாம ரைமலரில் வாழ்கின்ற, மடந்தை = பெண்: இலக்குமி; இது, இங்குச் செல்வத்தைக் குறிக்கும். (50)

வாழ்த்து

பரிதி யத்தட படுத வில்லாத ராஜாங்க
பாலனஞ் செய்தருள்பவன்
பற்பல வளங்களு மலிந்தபே ரிந்துபா
பண்பிற் புரந்தருள்பவன்

அருமைபுறு குணமிக்க விக்ரோரியாராணி
யம்புகல்வர் பெற்ற சுகுணன்
ஐந்தாவன் ஜ்யார்ஜேன்னு நாமம் புனைந்தமன்
அருளுருவமான பெரியோன்

பெருமைபெறு மேரியெனு நலமிக்க வாழ்க்கைப்
பெருந்துணைவிதன்னொ டொன்றிப்
பீடுபல பெற்றுநனி குடிகளைச் செம்மையிற்
பேணிச் சிறந்து வாழ்க

தருமங்களுந் தழைந்தோங்குக மறுது வான்
தருமாரி பெய்க மாந்தர்
தரித்திரம் பிணியின்றி வாழ்க வான் பாவினைத்
தந்துமிக வாழ்வுறுகவே.

பரிதி அத்தம்படுதல் = சூரியன் அஸ்தமித்தல். பாலனம் = பாது
காத்தல். மலிந்த = நிரம்பிய. பண்பின் = முறைமையாக. புரந்தருள்
பவன் = பாதுகாத்தருள்பவன். சுகுணன் = நற்குணமுடையவன்.
நாமம் = பெயர். புனைந்த = தரித்த. மன் = அரசன். நலம் = நற்
குணம். வாழ்க்கைப்பெருந்துணைவி = மனைவி. ஒன்றி = பொருந்தி,
கூடி. பீடு = பெருமை, சிறப்பு. நனி = மிகவும். பேணி = பாது
காத்து. தழைந்து = செழித்து. ஒங்குக = உயர்க, வளர்க. மறுது =
மறுக்காமல். வான் = மேகம். தருமாரி = தக்க மழை. மாந்தர் = மனிதர்.
பிணி = வியாதி. ஆன் = பசு. வாழ்வு உறுக = வாழ்வையடைக.

A few opinions—(Cont.)

"Although the stories of Prahlada and Markandeya are as old as our literature, in your books they are presented in elegant and chaste Tamil. Your books are also calculated to be of use to students of Tamil composition who ought to know how to write successfully narrative and descriptive pieces. I have recommended your Vyasak-kovai (Model essays in Tamil) to my students."—
S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI ESQR., M.A., CHRISTIAN COLLEGE, MADRAS.

"Markandeya Charitham is as good as your Prahlada."—
T. CHELVAKESAVABAYA MUDALIAR ESQR., M.A., PACHAI-APPA'S COLLEGE, MADRAS

"தேவரீர் அனுப்பிய ஸ்ரீபிரகலாதாழ்வான சரிதையைப் படித்த பபார்த்ததில் தேவரீரது தமிழ்க்கல்வியின் முகாச்சியைத் தெரிந்து மகிழ்க்கேன். * * * * * தமிழில் நல்லரடையில் (அமைந்த சிறந்ததால்) * * * * * தேவரீரது பிரகலாதசரித்திரத்தை என்மாணக்காக்கேயன்றி என்ருழந்தைக்கும் கொடுத்தப் படிக்கச் செய்யுமேன்."—ஸ்ரீ. உ. வே. கா.ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர் தமிழ்ப் பிரகடம் பண்டிதர், கிரிஸ்டியன். காலேஜ். சென்னை

மனப்பதையாற்றப்படுதல்

"இப்பெயராகொண்டதொரு சிறுதூல், வேலூர் ஊர்ஹீஸ காலேஜ் தமிழ்ப்பண்ணத்தா ஸ்ரீமத பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களால் இயற் றப்பட்டது. இது, "பன்னிகொண்டையென்னும் உத்தரபுரிகக் கதைத்தந்த திருமலை வண்ணம் யுய்த்தொருருவன் அங்கனம் வண்ணம் உயவுபெறத் மக்கட்பரப்பை, அப்பெருமானிடத்தே ஆற்றப் படுத்தலைக் கூறுவது. இன்னாலின் சொன்னோக்குப் பொருளைச் சொன்ன கன்கையத் தெளிந்தனோடு, இதன் ஆசிரியர் ஒரு சிறந்த பாசிகொண்டையது இத்தூலில் விளக்குகிறது."—பத்திரசாரியர், வேலூர்.

